

dant Forhold medfører en Retsusikkerhed, som ikke bør finde Sted, eller fremkalder i alt Fald et Skin deraf, som bør undgaaes.

For at søge disse Forhold ændrede, indeholder det foreliggende Lovforslag Forbud mod, at Fuldmægtige hos en Underretsdommer eller Retsskriver udenfor København for Betaling udfører private juridiske Forretninger, det være sig i eller udenfor Kontortiden, idet man dog har ment at kunne modificere dette Forbuds Gennemførelse overfor de allerede ansatte Fuldmægtige.

Man har benyttet det almindelige Udtryk „private juridiske Forretninger“, da en udtømmende Opregning vanskelig kan gives, og det tilsvarende Udtryk i de hidtil udkomne administrative Bestemmelser neppe kan volde synderlig Tvivl. Forbudet vil først og fremmest ramme de i det tidligere Forslag til Lov om Rettens Pleje nævnte Forretninger, men ogsaa andre, som maatte anses at være i Strid med Fuldmægtigens offentlige Stilling, hvorved bemærkes, at Afgørelsen i Tvivlstilfælde er henlagt under Justitsministeren, jfr. i øvrigt Bemærkningerne til § 4.

Naar man imidlertid saaledes berører Fuldmægtigene Adgangen til at drive privat juridisk Virksomhed, maa den første Følge heraf være, at der tillægges dem faste aarlige Lønninger af Statskassen; det er her foreslaaet at dele Fuldmægtigene i 2 Lønningsklasser og at tillægge Fuldmægtigene i 1ste Lønningsklasse samme Løn, som ifølge Lov Nr. 42 af 22. Marts 1907 tilkommer Fuldmægtige i Ministerierne, medens Fuldmægtigene i 2den Lønningsklasse skulle oppebære samme Løn som Assistenten i Ministerierne. Disse Lønningskalkulaer maa anses for passende, dels naar Hensyn tages til Prisen for Livsfornødenheder i vore Dage, dels naar Hensyn tages til den store Betydning, det har for Retsplejen i Landet, at der er fornøden Tilgang af dygtige Kræfter til disse Stillinger, særlig Stillingerne som 1ste Fuldmægtige, der udkræve stor Arbejdskraft, Indsigt og Ansvarsfølelse. Men man har ment ikke at kunne blive staaende herved. Stillingen som 1ste Fuldmægtig — eller efter Forslaget som Fuldmægtig i 1ste Lønningsklasse — er af saa stor Betydning og medfører et saadant Ansvar, at den nuværende Ordning, hvorefter Embedsmanden ansætter og afskediger den paa-gældende, og hvorefter Fuldmægtigen handler paa Embedsmandens Ansvar, maa anses for utilfredsstillende og dette i lige Grad for begge Parter. Man har derfor

foreslaaet, at Fuldmægtigene i 1ste Lønningsklasse fremtidig ansættes og afskediges af Justitsministeriet, at de have en lovbestemt Adgang til Pension, og at de fremtidig handle paa eget Ansvar.

Naar man ikke har ladet disse Forslag omfatte Fuldmægtigene i 2den Lønningsklasse, har dette sin naturlige Grund i, at disse Stillinger nærmest ere Overgangsstillinger og de vedkommendes Forhold til Embedet i det hele ikke af en saadan Art, at det vilde være naturligt, at de beskikkes af Ministeriet.

Idet der saaledes gives Fuldmægtigene i 1ste Lønningsklasse direkte Statsansættelse, vil det være nødvendigt, at der i forskellige Retninger gives nærmere Regler angaaende deres Forhold til Retsbetjentene; men de herhen hørende Bestemmelser bør formentlig rettes træffes ad administrativ Vej. Lovforslagets Regler herom ere iøvrigt affattede i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lov Nr. 91 af 19. April 1907 om Lønninger for 1ste Fuldmægtigene ved Amtstuerne med Undtagelse af Møens Amtstue m. m.

Idet man med Hensyn til den Maade, hvorpaa de foreslaaede Reformer nærmere ere søgte gennemførte, maa henvise til Bemærkningerne til de enkelte Paragraffer, skal man sluttelig med Hensyn til Forslagets finansielle Betydning bemærke følgende:

Ved Lovene om Kontorhold til Landets 132 Embeder for Underretsdommere og Retsskrivere udenfor København er der for Tiden normeret et Antal af i alt 248 Fuldmægtige, til hvis Lønninger der i alt er beregnet 249,700 Kr., hvoraf vil ses, at der gennemsnitlig er beregnet for hver Fuldmægtig 1,006 Kr. 85 Øre; ifølge Embedsindberetningerne for Tiden fra den 1. April 1907 til 31. Marts 1908 fandtes der imidlertid den sidstnævnte Dato ansat i det hele 307 Fuldmægtige, hvis Lønninger udgjorde tilsammen 258,401 Kr. 57 Øre. Ved Gennemførelsen af den her foreslaaede Ordning, hvorefter Adgangen til private juridiske Forretninger er Fuldmægtigene forment, vil Antallet af de for hvert Embede normerede Fuldmægtige imidlertid sikkert kunne indskrænkes noget, omend det ikke med Sikkerhed kan siges i hvor stort Omfang. Man kan maaske dog i det store og hele gaa ud fra, at medens Antallet ved de Embeder, hvor der er normeret 1 eller 2 Fuldmægtige, ikke kan indskrænkes, vil der ved de med 3 Fuldmægtige eller derover normerede Embeder i Regelen kunne spares i alt Fald 1 Fuld-